

וַיְדַבֵּר דָּוִד לַיְי' אֶת דְּבָרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת וּמִשׁ"כ 'וידבר דוד לה' את דברי השירה הזאת', קשה והרי דוד חתום במלכות ואם כן האיך שייך בו מעלים בקודש לומר שירה לז"א, והרי היה צריך לומר שיר שהוא סוד ירידה ממעלה למטה. הַשִּׁירָה תוֹשֵׁבֶהָתָא דְדָוִד הוּא, בְּגִין דְּאָמַר שִׁירָה מִתַּתָּא לְעֵילָא, וְזָכָה לְהָאֵי דִּרְגָא, וְלֹא אָמַר הָאֵי שִׁירָה, אֶלָּא בְּסוֹף יוֹמוֹי, דִּהְיָה בְּשְׁלִימוֹ יִתִּיר מֵהָאֵי שִׁירָה אלא כאן הוא סוד השבח שזכה לו נעים שמירות ישראל, ולכן הוא אמר שירה ממטה למעלה בסוד מעלים בקודש, והוא מאחר שהוא זכה אח"כ למדרגת ז"א, אמנם הוא אמר שירה כמשה רק בסוף ימיו שאז הוא השתלם במעלה יתירה מזו מדרגת השירה דמלכות, ומשא"כ משה שהיה חתום למעלה בז"א כל ימיו. כְּמָה דְתַנִּינָן, אֵל תֵּאֱמָן בְּעֶצְמְךָ עַד יוֹם מוֹתְךָ. והוא סוד אל תאמן בעצמך עד יום מותך, דהיינו שרק בסוף ימיו דוד התעלה ממדרגת המלכות הנקראת אמונה למדרגת ז"א. וְהִכָּא, אִמָּאֵי זָכָה דָּוִד לְמִימַר שִׁירָתָא מִתַּתָּא לְעֵילָא, בְּסוֹף יוֹמוֹי ולמה כאן זכה דוד נעים זמירות לומר שירה דמלכות ממטה למעלה בסוד מעלים בקודש בסוף ימיו. דִּהְיָה בְּנִיחָא מִכָּל סְטְרוֹי, דְּכַתִּיב, (שם) בְּיוֹם הַצִּיל יְהוָה אוֹתוֹ מִכַּף כָּל אוֹיְבָיו אלא הוא מפני שאז הוא נח מכל צדדי אויביו, וכמש"כ בו 'ביום הציל ה' אותו מכל כל אויביו', וכאשר הוא נשלם בכל ניסיונותיו בשלימות גדולה הוא זכה למעלה העליונה דז"א.

סוד העלאת מ"ן והורדת מ"ד

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, שִׁירְתָּא מְעֵלְיָא מְכַלָּא מַאי הִיא ואמר

רשב"י לבאר מהו השירה המעולה מכולם ביותר והאיך היא נעשית. **כְּמָה**

יְתַנִּינָן בְּרֹזָא דְּמִתְנִיתִין, בְּמַלִּין וּבְעוֹבְדָא הֶכִּי (ס"א הוא)

נָמִי מִתַּתָּא לְעֵילָא, וּמַעֲיֵלָא לְתַתָּא. וּלְבַתָּר לְכוּנָא

בְּלָבָא, וּלְקִשְׁרָא כָלָא בְּחַד קִשְׁרָא אלא הוא כמו שלמדנו בסודות

המשניות, שבמצוות הנעשות בדיבור כק"ש ותפילה ומצוות הנעשות במעשה כטלית

ותפילין, סדר עבודתם שהם מקשרים ממטה למעלה בסוד מ"ן, ואח"כ נשפע המ"ד ושפע

המוחין ממעלה למטה, ואח"כ צריך לכוון בכוונת הלב דרחמנא ליבא בעי, לקשר את מעלה

ומטה דזו"ן בייחוד אחד מכח א"א המתפשט בכל פרצופי האצילות (מק"מ).

ממשה למדים שמעלים מלמטה למעלה

מִנְלָן מִמֶּשֶׁה, בְּקִדְמִיתָא, מִתַּתָּא לְעֵילָא, (דברים לב) **כִּי**

שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא ומנין לנו שהכל הוא ממטה למעלה, אלא הוא

ממשה רבנו שבתחילה הוא קשר ממטה למעלה בסוד מש"כ 'כי שם ה' אקרא'. **מַאי**

אֶקְרָא ומהו סוד 'אקרא'. **כְּמָה דְּכַתִּיב,** (ויקרא א) **וַיִּקְרָא אֶל**

מֹשֶׁה, דָּא שְׂכִינְתָּא אלא היא סוד השכינה בסוד 'ויקרא אל משה' שהיא

השכינה שקראת למשה וכן כאן 'כי שם ה' אקרא' הוא סוד עליית המ"ן דמלכות הנקראת

אקרא לז"א הנקרא הוי"ה. **לְבַתָּר, הָבוּ גִדְלָא לְאַלְהֵינוּ, דָּא מְלָכָא**

עֲלָאָה ואח"כ משה אמר 'הבו גודל לאלהינו', דהיינו שאח"כ נשפע גודל המוחין מאו"א

דרך ז"א שבסוד מ"ד למלכות הנקראת אלהינו, והוא סוד הב-ו גודל לאלהינו דהיינו שו'

הלימוד היומי

דז"א הב ונתן את שפע הגודל של המוחין למלכות הנקראת אלהינו. לְבַתָּר נְחִית
 בְּדֶרְגוֹי מַעֲיָלָא לְתַתָּא, וְכִתִּיב צְדִיק וְיִשְׂרָאֵל ולאחר שיורד שפע
 המ"ד דרך הספירות ממעלה למטה, בזה הוא סוד 'צדיק וישר', דהיינו שהיסוד הנקרא צדיק
 משפיעו במלכות הנקראת ישרונד [רמ"ק]. לְבַתָּר קָשִׁיר קְשָׁרָא
 וְמַהֲמִנִּיתָא וְאָמַר, הוּא, וְדָא הוּא קְשָׁרָא לְכָלָא ואח"כ
 מקשרים בכוונת הלב את קשר הספירות הנקראות אמונה, בסוד מש"כ אח"כ 'הוא' דהיינו
 שא"א הנקרא הוא מכוחו נקשר כל האצילות מאחר שהוא מתפשט וכולל את כל האצילות
 (מק"מ).

הסדר של האדם השלם המיוחד שמו של הקב"ה

בְּגִין כָּךְ, בְּעֵי בַר נָשׁ לְסִדְרָא שְׁבָחָא דְמֵאֲרִיָּה כְּהֵא
 גִּוּוֹנָא ומשום כך צריך האדם לסדר את שבחי קונו כסדר הזה,
 בְּקִדְמִיתָא מִתַּתָּא לַעֲיָלָא, לְסִלְקָא יְקָרָא דְמֵאֲרִיָּה,
 לְאַתָּר דְּשִׁקְיוֹ דַּעֲמִיקָא דְּבִירָא נָגִיד וְנָפִיק דהיינו שבתחילה

אור הרשב"י

בריוע וי"ג אותיות דמילוי אלהים, וכל זה
 במלכות, גם ישר גימטריא מילוי שדי, גם
 ישר עם הכולל גימטריא ז' פעמים ע"ב וז'
 כוללים, כי היא נקראת בת שבע, וז' ספירות
 יונקים מחכמה ז' פעמים ע"ב, גם ישר במילוי
 עם ג' אותיות הפשוטים והכולל גימטריא
 מלכות שמים וח' אותיות, ישר בא"ת ב"ש
 גימטריא מ"ה בחינת מלכות נקרא מ"ה
 כנודע.

[כד] והטעם שהמלכות הנקרא ישר ביאר
 בקהלת יעקב וז"ל: ישר בחינת מלכות זוהר
 וילך רפ"ה ע"א, ויש לומר הטעם בסוד הוי"ה
 בחכמה יסד ארץ, ויניקתה מחכמה י' היות
 י"ח י' פעמים אל גימטריא יש והוא בחינת
 ריבוע אלהים גימטריא ר' הרי ישר, גם ישר
 אותיות שיר, שיר משמאלא כנודע, גם היא
 המשווררת ומזמרת לדודה כנודע, גם ישר עם
 ג' אותיות גימטריא אלהים דיודין ואלהים

הלימוד היוכי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

צריך להעלות מ"ן ממטה למעלה בכדי להעלות את כבוד קונו שהיא המלכות למעלה, למקום נביעת משקה השפע שהוא בעומק הבור דיסוד דבינה שהוא הממשיך והמוציא את השפע. **לְבַתָּר (נָגִיד) לְאִמְשָׁכָא מַעֲיָלָא לְתַתָּא, מִהָהוּא שְׁקִיו דִּנְחָלָא, לְכָל דִּרְגָא וְדִרְגָא, עַד דִּרְגָא בִּתְרָא, לְאִמְשָׁכָא בִּרְכָאן לְכָלָא, מַלְעִילָא לְתַתָּא** ואח"כ צריך להמשיך את השפע ממעלה למטה בסוד מ"ד, דהיינו שהוא מהמשכת השפע דיסוד דבינה לכל ספירה וספירה מהו"ק עד הספירה האחרונה מלכות, שהיא הממשיכה את השפע הברכות לכל הבי"ע ולישראל ממעלה למטה. **לְבַתָּר בְּעֵי לְקִשְׁרָא קִשְׁרָא בְּכָלָא, קִשְׁרָא דְמַהֲיֻמְנוּתָא** ואח"כ צריך לקשר את כל האצילות בקשר האמונה, והוא ע"י א"א המתפשט ומקשר את כל האצילות (מק"מ). **וְדָא הוּא בַר נֶשׁ דְּאוּקִיר לְשִׁמְא דְמֵאֲרִיָּה, לִיַּחְדָּא שְׁמָא קְדִישָׁא** וזהו הסדר של האדם השלם המכבד את שם קונו, ע"י שהוא מייחד את שמו הקדוש הוי"ה ממטה למעלה וממעלה למטה. **וְעַל דָּא כְּתִיב, (שמואל א ב) כִּי מִכְבְּדִי אֶכְבֵּד, כִּי מִכְבְּדִי לְעֶלְמָא דָּא, אֶכְבֵּד בְּעֶלְמָא דְאֲתִי** ועל כך נאמר 'כי מכבדי אכבד', דהיינו שהמכבדי בעולם הזה בעסק תורתם ותפילתם כראוי אכבד אותם בעולם הבא.

ובווי יקלו נאמר על מי שאינו יודע לייחד את השם הקדוש

וּבְנֵי יִקְלוּ, מֵאִי וּבְנֵי יִקְלוּ ומש"כ 'ובני יקלו', על מי נאמר ובווי ייקלו מלשון קלון ובזיון. **דָּא הוּא מֵאן דְּלֹא יָדַע לִיַּחְדָּא שְׁמָא**

הלימוד היומי